

καθ' ὃν θὰ δυνηθῶσι νὰ σώσωσιν Αὐτὸ ἐκ τοῦ ὀλέθρου, εἰς ὃν μοιραίως φέρεται.

Ὁ Νόμος οὗτος εἶνε ἐλεῖνος, ὅτι: θὰ καθορίσῃ τὸ ἐνιαῖον τῆς ψήφου, οὐχὶ ὅπως ὑποζηρίζεται παρὰ πολλῶν καὶ δὴ ἡγετῶν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ, ἀλλ' ὅπως ἕκαστος ἐκλογεῖται: διακρίνεται νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ ψήφῳ πρὸς τὸν ἱριθμόν τῶν ἐξ ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφέρειας, εἰς τὴν ἀνήκει, ἐκλεγόμενων βουλευτῶν. Ἡ οἱ ἕκαστος ἐκλογεῖται θὰ διδῇ τόσους ψήφους μόνον, ὅσους βουλευτὰς πρόκειται νὰ δώσῃ ἢ ἐκλογικὴ περιφέρεια, εἰς τὴν ἀνήκει. Διότι ἂν δεχθῶμεν τὴν μόνην ψήφον, καὶ ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια πρόκειται νὰ δώσῃ ὁκτώ καὶ δέκα βουλευτὰς, δὲν εἶνε ὅλως ἀπίθανον, νὰ συγκεντρώσωσι δύο, τρία, τέσσαρα ἐξέχοντα πρόσωπα τὰς ψήφους πάσας καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι νὰ ἐρίζωσι περὶ τῆς βουλευτικῆς τηδεννου διὰ μηδενικῶν!

Ὡς ἀναγκαῖα δὲ συνέπεια τοῦ Νόμου τούτου εἶνε ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλογέων δι' ἀπαιτήσεως μεγαλειτέρων ἐχευγύων καὶ πλειόνων προσόντων πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος.

Καὶ τρίτον, ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ἢ διαμερισμάτων.

Διὰ τοιούτων νομοθετημάτων θὰ παύσωσιν οἱ λεγόμενοι συνδυασμοὶ καὶ ἕκαστος μὴ δυνάμενος νὰ διαθέσῃ τὰς ψήφους αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, θὰ προσπαθήσῃ νὰ σώσῃ ἑαυτόν.

Δὲν εἶνε δὲ δύσκολον νὰ κατανοήσῃ τις πλεόν, ὅτι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων θὰ ἐκλέγονται μᾶλλον οἱ ἐξέχοντες ἄνδρες τῆς πατρίδος, ἐνῶ σήμερον διὰ τῶν λεγομένων συνδυασμῶν καὶ τῶν ἐταιρικῶν καταβολῶν, ἀποκλείονται οὐχὶ σπανίως, πρόσωπα ἄλλως ἐξέχοντα ἐν τῇ Πολιτείᾳ, καὶ εἰσπηδῶσιν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἄνθρωποι μόνον ἱκανοὶ καὶ χρήσιμοι διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν.

Εἴθε νὰ κατανοήσῃ ἡ νέα Βουλὴ τὸ χάος, τὸ ὑποῖον ἀφεύκτως μᾶς περιμένει ἐκ τῆς μετὰ τούτου τακτικῆς, ἣν ἡκολουθήταμεν, καὶ προσπαθήσῃ διὰ τοιούτων καὶ ἄλλων ὁμοίων νομοθετημάτων, νὰ σώσῃ τὸ κινδυνεύον σκάφος τῆς φιλιότητος Πατρίδος. Εἴθε!

Σχολὴ ἀπόρων παιδῶν

Ἐν Λευκάδι

Ἐν ᾧ τιθέμεθα πέρας εἰς τὸ «περὶ ἀνα-

πλάπεως τῆς νεολαίας» ζήτημα, χάρις εὐαγγελίᾳ περὶ ἰδρύσεως ἐνταῦθα Σχολῆς: τῶν ἀπόρων παιδῶν ἀφύπνισαν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ληθάρ-γους καὶ ἀθυμίας. Ὁ δραστήριος διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας, ὁ αὐστηροῦ ἡθους καὶ ἀείποτε διακριθεὶς ἐπὶ στρατιωτικῇ τιμῇ, πρωτοβουλία καὶ προστασία τῶν καλῶν κ. Δαγκλῆς ἔσχε τὴν εὐγενῆ διάθεσιν νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὸ ἔγκλημα δι' οὗτῃς τῆς ἡθικῆς καὶ ἀναπλάσεως τῆς νεολαίας, ἄρῃ τὰ λαοφθόρα ἀνῆθικα μιάσματα καὶ κινήσῃ τὸν πνευματικὸν χεῖρον μοχλόν, ὅστις τοσαῦτα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα παρηγάγεν ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ πολλὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις. Τίς δὲ ὁ περιορισμὸς καὶ τὸ καθήκον τῆς Ἀστυνομίας, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ κ. Δαγκλῆ, τοῦ ἐντίμου οἰκογενειάρχου, διδάσκουσιν ἡμᾶς. Ὅθεν ἀνέλαβε μετὰ τοῦ ἐλλογισμωτάτου ἱερέως καὶ προέδρου τῆς ἐνταῦθα ἐπισκοπικῆς ἐπιτροπείας κ. Α. Καραβία, ἄνδρὸς προσηκόντως μέλλοντος νὰ κατάρχῃ κρείττονα θέσιν ἐν τῇ κοινω-νίᾳ, καὶ τοῦ παλαιοῦ εὐδοκίμωτάτου δημοδι-δασκάλου κ. Δημαρέλλου τὴν ἵδρυσιν τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὅπως στήσωσι τὴν τῆς ἡθικῆς δαδὰ ἐκεῖ, ἐνθα νὰ δύνωνται ἴσως ἐν τῷ μέλλοντι ἄλλοι ἐν ἀμίλλῃ νὰ φωτίζωνται, φωτίζωσι καὶ δρῶσιν ἐπωφελῶς. Τελεσφορωτέ-ρα δὲ ἐπιδράσεις καθ' ἡμᾶς πρὸς τὸ μέγα ἀληθὺς καὶ ἐπίμοχθον τοῦτο ἔργον ἔσται καὶ ἡ ἡθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐπίδρασις τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Λευκάδος, εἰς τὴν ἐπιβάλλεται τοῦτο, ὅπως τεθῇ κρηπίδωμα βέβαιον πρὸς αἰτιον οἶον καὶ εὐελπι μέλλον τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ἡ σχολὴ ἀπόρων παιδῶν ἐν Λευκοδίᾳ ὡς ἐν τῷ προλαβόντι ἡμῶν φύλλῳ ἐγράψαμεν, πρόκειται, ἵνα δι' ἡθικῆς ὁδοῦ ἄρῃ τὰ ἐνστικτα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα αὐξανόμενα ἐπιφέρουσι τὴν ἀσέβειαν πρὸς τὸν Θεόν καὶ τοὺς γονεῖς καὶ βλάβην ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἀμέτρως αὐξανομένην: πρόκειται νὰ τρέψῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἢ μᾶλλον θεῖαν φύσιν τοῦ νέου ἀνθρώπου ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τῆς ἡλικίας, καθ' ἣν πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ αὐτοῦ δυνάμεις ὀργῶσι, πρὸς αἵρεσιν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων ἐν τῷ ἀνταγωνισμῷ αὐτῶν πρὸς τὸ κακόν, ὃ μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν ἔχουσιν ὡς προ-παιδεῖαν καὶ ἔνθα τοῦ βίου πρόκειται νὰ ἀποκαθῇ ὡς ἕτερος Ἡρακλῆς τὴν κόπρον τοῦ Αὐγείου καὶ ἐνταλάξῃ ἐν ταῖς ἀπαλῆς καρδίαις τῶν πτωχῶν μαθητῶν καὶ ἀποκλή-ρων τῆς κοινωνίας μελῶν τὰ θεῖα ἐκεῖνα νὰ

ματα, ἅπερ πρόπει νὰ διακρίνωσι τὸν πολίτην, τὸν ἐργάτην, τὸν μαθητὴν, τὸν οἰκογε-νειάρχην καὶ πάντα καλούμενον ἄνθρωπον. Ὁ περιορισμὸς αὐτῆς εἶνε μέγας καὶ ὑψηλός, διό-τι ἀναλαμβάνει νῦν μετὰ ἀνδρικοῦ σθένους ἄρδην νὰ καταστρέψῃ τὰ σπέρματα τοῦ κακοῦ διὰ τοῦ ἀντιδραστικοῦ φτημάκου τῆς ἡθικῆς καὶ ἐνσπείρῃ καὶ ὑποθάψῃ τὸ παραγκωνισθὲν ἀγαθόν. Ἐντεῦθεν ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἄνθρω-πος, ὁ ῥακένδυτος καὶ κατερρυπωμένος ἀγυῖό-παις, ὁ βωμολοχὸν καθ' ἐκάστην ἐν τῇ δόξῃ, ἀναλαμβάνει καθήκοντα, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι σκέπτηται ὀρθῶς ὡς ἐν ἡλίῳ, ὡς ἄνθρωπος καὶ ὡς γέροντος, ὅπως πρὸ πάσης πράξεως γινώ-σκῃ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέ-λος καὶ ὅπως μίαν καὶ μόνην ὁδὸν ἔχῃ ὁ βίος αὐτοῦ, τὰ δι' ἐντίμου ἐργασίας ἡθικὰ ἐκεῖνα πορίσματα, τὰ ὁποῖα τελεσφόρως ἐν τῷ μέ-λλοντι θὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῆς οἰκογενείας, ἣν αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ θὰ παρασκευάσῃ.

Πρὸς τοῦτο ὅμως ἔχει τοιαύτην ἀνάγκην τῆς κοινωνίας, εἶναι καὶ αὕτη ἔχει παρ' αὐτοῦ τοῦτο τοῦ μικροῦ νῦν ἀλλ' ἐπικινδύνου ἀέργου ἐργάτου. Διότι ἡ κοινωνία εἶνε ὁ θερμουργὸς λέβης, ἐξ οὗ ἐκπορεύεται πᾶν καλὸν ἢ κακόν: κοινωνία ἀδιακρίτως πάσης τάξεως εἶνε ἡ δρῶσα μήτηρ πάσης πόλεως καὶ παντὸς ἔθνους. Αὕτη ἔχει ζῶν, φωνὴν καὶ ἐπίδρασιν μεγίστην ἔχει δὲ δύο ἐλατήρια, τὸ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τὸ τοῦ κακοῦ. Ἀς κιτήσῃ λοιπὸν ἐν τῇ περιστά-σει ταύτῃ τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἐλατήριο καὶ ὑψώ-σασα τὴν σημαίαν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἡθικῆς: ἀς καταπνίξῃ τὴν φωνὴν τῶν κακῶν: ἀς συμ-μαχήσῃ μετ' ἱερᾶς ἀμιλλῆς τῇ φιλοτίμῳ ἐνεργείᾳ τῶν πρώτων ἱδρυτῶν κ. κ. Δαγκλῆ, Κα-ραβία καὶ Δημαρέλλου: διότι ἄλλως ἔχομεν φόβους ἐξατμίσεως ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτοῦ τοῦτο τοῦ ἔργου τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὅ-πως μὴ ἀρεθῇ ἐν τοῖς θεμελίοις. Ἐχομεν ἄ-νάγκην Συλλόγου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς εἰρη-μένης Σχολῆς, ὃ ὁποῖος δέον νὰ σύγκηται ἐκ πάντων τῶν ἐπιστημόνων καὶ πάντων τῶν πλουσιῶν ἀνδρῶν τῆς Λευκάδος, ὅπως οὗτος καὶ μόνος μετὰ πατρικῆς στοργῆς παράσχῃ σκήπτρον τῇ Σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐπιθῇ τὸν θριγγόν τοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὰ θεμέλια εἰς εἰρημένοι ἄνδρες ἐκ συναισθήσεως καὶ ἐν-τίμως ἔθεντο. Ὅθεν οὐδὲν ἕτερον εὐεργέ-τημα κρείττον τοῦτο τῇ κοινωνίᾳ ἢ ἡ συμβολὴ ἡθικῶν λίθων παρὰ τῶν εἰρημένων τάξεων τῶν ἀνθρώπων, ὅπως τεθῇ ὁ φραγμὸς τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ἐπὶ τῇ ἀναγκῇ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ τούτων καὶ μόνων ἔσται δυνατόν

νὰ ἀρθῇ ὁ πέπλος ὁ καλύπτων τὸν οὐρανὸν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν ὅπως εὐθαρσῶς ἤδη ἢ νέα γενεὰ βαίνουσα καὶ καταπατοῦσα πᾶν τὸ ταπεινὸν καὶ εὐτελὲς αἶρη τὴν κεφαλὴν μετ' αἰδοῦς πρὸ πάσης κακῆς πράξεως, κρούῃ τὴν πύλην τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐνῶται ἢ συνείδη-σις μετὰ τοῦ λογικοῦ ἐν παντὶ ἔργῳ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ἢ «Πρόδοτος».

Εἰς τὸν ἀριθ. 3 τῆς «Προόδου» ἀνέγνωμεν διατριβὴν τινα περὶ τῶν ἀπόρων παιδῶν. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπευφημήσωμεν τὸν ἀναλα-βόντα τὴν πρωτοβουλίαν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν ἀπόρων παιδῶν τῆς πόλεώς μας, οἵτινες καὶ αὐτοὶ ἐλλείπει τῶν ἀναγκαίων μέσων ἀ-πόλλυνται δωρεάν καὶ τὴν κοινωνίαν, ἐν ᾗ ζῶ-σι πολλαχῶς βλάπτουσιν.

Ὅντες οἱ εὐκατάστατοι τοῦ τόπου, οἵτινες δύνανται διὰ τῆς συνεισφορᾶς τῶν νὰ συντελέ-σωσιν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως αὐτῶν καὶ οἵτινες ἐκ τοῦ ἐναντίου πολλὰ ἔχουσι νὰ λάβωσι παρα-βλέποντες τοὺς μικροὺς συμπολίτας τῶν, πρέ-πει πρῶτοι διὰ τῆς γενναίας αὐτῶν συνδρομῆς νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Ἐλλείπει διδασκαλίας ἡθικῆς καὶ θρησκευ-τικῆς: οἱ μικροὶ ἀγυῖόπαιδες καταντῶν μεγά-λοι λωποδῶται, κλέπται, ψευῆται, ἀπατεῶνες, ἄδικοι, διαφθορεῖς, καὶ διεφθαρμένοι, καὶ οἱ εὐποροὶ πολῖται, οἵτινες πάντοτε σχεδὸν ἔχου-σιν ἀνάγκην αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ συ-νεργασίαν τῶν, δὲν προσλαμβάνουσιν ἢ ἐ-χθροὺς καὶ ἐπιβούλους τῆς τε περιουσίας τῶν καὶ τιμωρίας τῶν, ὡς τοῦτο βλέπομεν συνε-χῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν, σπανιώτατα δὲ εὐ-ρισκεῖ ἔμπορος, φερ' εἰπεῖν, ὑπὲρ τῆς ἢ ὅπως δῆποτε ὑπάλληλον ἐνάρτεον καὶ πιστὸν διὰ τὸ κατὰστημά του.

Πόσον ὅμως διαφόρως θὰ εἶχον τὰ πράγμα-τα, ἐὰν οἱ μικροὶ λοῦστριοι καὶ ἀγυῖόπαιδες μίαν ἕως δύο ὥρας ἐκάστης ἡμέρας ἐδιδάσκον-το ὑπὸ εἰδικοῦ καὶ πεπειραμένου διδασκάλου μεθ' ὁρθοῦς καὶ χροιάς τὰ μαθήματα τῆς πραγματογνωσίας, θρησείας, πατριδογραφίας, Ἑλλ. ἱστορίας κλπ. ἐὰν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ὑ-ψοῦτο εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, ἐὰν ἔβε-βαιούτο ὅτι ἴδιον συμφέρον εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ συμπολίτου τῶν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος. Οὐδεὶς ἐχέφρων δύνηται ν' ἀρνηθῇ τὰς ἀλη-

θείας ταύτας, επομένως οὐδεμιᾶς χρήζουσιν ἀποδείξεως, καὶ διὰ μυρίους ἄλλους λόγους οὗ παραλείπομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἄλλ' ἵνα τὸ ἔργον ἀποβῇ λυσιτελές καὶ κατὰ σκοπὸν, δεόν ν' ἀνατεθῇ εἰς εἰδικούς διδασκάλους, οἵτινες δύνανται νὰ τὸ κανονίσωσι κατὰ τὸ παιδαγωγικὸν σύστημα, καθ' ὃ γίνεται ἤδη ἡ διδασκαλία καὶ διέπονται τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Καὶ οἱ κ- διδάσκαλοι ἔχουσιν καθήκον ν' ἀναδεχθῶσι μετὰ θρησκευτικοῦ ζήλου τὸ ἔργον τοῦτο, νὰ μὴ ἐπιτείνωσι δὲ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀμοιβῆς των πλέον τοῦ νομίμου, διότι ὁ νόμος κανονίζει ταύτην, ὅταν ἀνατεθῇ αὐτοῖς ὑπηρεσία πλὴν ἐκείνης, ἣν διαλαμβάνει ὁ διορισμός των. (Νόμος ΑΡΙΕ. ἀριθ. 1,2,3.)

Οἱ δυνάμενοι νὰ ὑποσχερίξωσι τὸ ἔργον τοῦτο δεόν νὰ μὴ ἀρνηθῶσι τὴν γενναίαν αὐτῶν συνδρομὴν, ἄλλως οὐδὲ πρέπει νὰ παραπονῶνται διὰ τὰ ἐνταῦθεν κακὰ, καὶ ἂν ἀκόμη τὰ τέκνα των διαφθείρωνται καὶ ἐξομοιώνται πρὸς τοὺς ἀγυιόπαιδας συναναστροφόμενα ἐξ ἀνάγκης μετ' αὐτῶν, διότι ὁ ἐντὸς ἠθικῆς μεμολυσμένης ἀτμοσφαίρας διαιτώμενος δὲν δύναται ἢ νὰ νοσῇ ἠθικῶς.

M

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τῇ 8ῃ μ. μ. τῆς παρελθούσης Πέμπτης ὑπαρξίς πεφλημένη πλήρης σφρίγους καὶ μέλλοντος, ὑπαρξίς ἀγαστὴ εἰς πᾶσαν Ἑλληνίδα καρδίαν, ὁ Δημήτριος Ι. Βανδραμῆς, τελώνης Βονιτζῆς καὶ νῦν πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Καλαμῶν ἐσβέσθη ἐν μέσῳ τοῦ ἀνθρῶ πίνου θεάτρου τῆς προσκαίρου ταύτης τραγωδίας. Προσβληθεὶς ὑπὸ ὀξείας νεφρίτιδος μάτην καρτερικῶς ἐπάλαιεν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας

ἐπὶ τῆς κλίνης ἐλπίζων, ὅτι ἤθελε καταβάλῃ τὴν νόσον, ἐξ ἧς ὑπέκυψεν ἤδη ἄνευ βορυθμίας καὶ μετὰ μειδιάματος τῶν χειλέων εἰς τὴν ἀδικον αὐτοῦ εἰμαρμένην ἐν ταῖς ἀγκάλαις φιλοστόργου πατρὸς προσφιλεστάτων ἀδελφῶν καὶ γαμβρῶ καὶ εὐλαβῶς προσήνεγκεν οὕτω τὸ σαρκίον αὐτοῦ ὡς θῦμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος.

Ὁ Δημήτριος Βανδραμῆς ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οὗς σπανίους δύνανται νὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία ὡς ὑπαλλήλους ἔχοντας ἐστέμμενα προσόντα, τὴν τιμὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου, τὴν αὐστηράν καὶ ἱερὰν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, τὴν εὐφρίην καὶ ἱκανότητα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἐρειδομένην ἐπὶ τῶν ὑγιῶν τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχῶν.

Ἀείποτε περιφρονῶν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πλεονεξίαν διῆγε τὸν βίον μετὰ τιμιότητος καὶ ἀδόλου ἡθους· ἐντροφῶν δ' ἐν τῇ πενίᾳ ἀπὸ ξίου νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα διὰ φαύλων μέσων, πρὸ τῶν ὁποίων ὁ ἀτυχὴς Δημήτριος αἰδούμενος ἀπετροπιάζετο, διότι διέλαμπεν ὡς τηλαυγὴς ἀστὴρ καὶ ἐκόσμιε αὐτὸν ἡ συνεχὴς αὐτοῦ ἀρσένωσις καὶ ἡ ἀδιάλειπτος ἐγκαρτέρησις πρὸς διεκδίκησιν τῶν εὐγενεστέρων ἰδεῶν καὶ τῶν ἀγνοτέρων αἰσθημάτων τῶν ὑψηλοτέρων ἀρχῶν.

Ὅθεν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ταύτην τοῦ ἀμφιβόλου ἠθικοῦ σάλου ὁ Δημήτριος Βανδραμῆς φέρων τὴν ἀπογοήτευσιν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὡς παράσημα ἐθνικὰ τὴν ἐντιμον πενίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἄκραν φιλοπατρίαν ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ καρδίᾳ ἀποθνήσκει ὡς μάρτυς τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν ἰδεῶν μετὰ τῆς εὐφροσύνου τοῦ συνειδότος γαλήνης.

M

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀδυνατοῦντες εἰς ἓνα ἕκαστον ἰδίᾳ νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἐπιβαλλόμενον ἡμῖν καθήκον, ὁμολογοῦμεν ἀπείρους χάριτας πρὸς πάντας τοὺς συμπολίτας ἡμῶν διὰ τὸ πάνδημον πένθος, ὅπερ ἐπέδειξαντο κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Δημητρίου.

Ἡ οἰκογένεια Ι. Βανδραμῆ

Ἡ οἰκογένεια Β. Βερροιώτη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΜΕΤΕΥΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ4.Υ1.Φ5.0053